

nøvn

Góðu Ragnhild og Nora Maria
Hjartaliga tillukku við føðingardøgnum tann 28. apríl og 7. mai
ynskja **Omma og abbi í Havn**

Elksaði Píddi
Hjartaliga tillukku við føðingardegnum 26. apríl. Alt tað besta
Jesus verið hjá tær.
Kærar heilsanir **Systur, Annika, Tummas og Rannvá**

Góði, fúti, langi Regin
Hjartaliga tillukku við 17 ára degnum. Tak teg nú saman og
upptøgg teg sum 17 ár, OK, ynskja
RxR

Til ársins songrødd 1993
Kristian Nystrom
Hjartaliga tillukku við sigri-
num og alæt tað besta fram-
yvir,
ynskja **Molarnir**

Framhald av síðu 14

liggur landið nú opið fyri at hitt niðurbundna og sundur-
limaða brøðralagið kann
ferast eitt og fáast á fótur
aftur. Eitt brøðralag, har
bæði politiskur og sosialur
tættir fáa javnbjóðis kor.
Tað má fáast í lag í einum
heimi, har arbeiðsloysið
veksur dag undan degi.

Músurin rapaði sam-
stundis, sum at alt fór av
lagi hjá okkum. Ikki bara
búskapurin, men eisini poli-
tikkurin. Tá av tornaði, visti
tað seg, at fey, ið søgdu seg
verja frælsi og marknaðar-
búskap, i veruleikanum
vardu ein planbúskap. Tey,
ið vildu seta planbúskap í
verk, gáðu ikki eftir, at tað
hevði onga neyð.

Avarað varð í móti figg-
indanum eystanfyri, ið segð-
ist vilja forkoma frælsi og
marknaðarbúskapi í Føroy-
um, fekk hann makt, sum
hann hevði átt. Har kom
eingin eystanifr — i staðin
komu teir vestanifr — 3 i
tali — tá okkara búskapur
kollsigldi av sær sjálvum.
Tað, sum teir hava kravt
steðgað, er planbúskapurin,
ið ráddi, og at marknaðar-
kreftirnar sleppa at ráða.

Nógv av okkara politiska
orðaskifti stendur tí i dag
úrliðið sum sjálvhátíðarligt
gabb uttan at hava átt boin í
veruleikanum. Lat okkum
ásanna tað og lova brøðra-
lagnum framat. Tað er ein
skylda, vit hava átiðið okk-
um við at savnast undir
sama flaggi.

Okkara politiska skipan
stendur sumuleiðis fyri skot-
um. Í nærnum eina öld hava
vit togast um sjálvstýri og
samband. Vit hava alla
tíðina imyndað okkum, at
tað vóru vit, sum skuldu
loysa, um loysast skuldi. Í
dag er tað kanska heldur
tey, vit hava samband við,
ið vilja loysa frá okkum.
Loysa, tí vit undir føroysk-
um flaggi misbrúktu okkara
rættindi uttan fyrilit fyri
donsku tjóðini. Í dag stend-
ur tað dønnum greitt, at tað
vit skilja við felagsskap, rikis-
felagsskap er at „hava
hondina niðri í lummanum
á donskum skattgjaldarum.
Og einki annað. Bara rætt-
indi, ongar skyldur. Í okk-
ara felagsskapi við dønnum
finnu vit munandi frælsi og
hogan livifót, men tað var
ongantið brøðralag í hesum
frá okkara síðu. Hetta er
tað skotsmál, tað fólk, tann
tjóð, ið savnast undir
Merkinum, idag fæt frá
aðrari tjóð undir øðrum
flaggi. Hetta mugu vit ásan-
na, elal taka avleiðingina og
verða flaggað út úr rikis-
felagsskapinum av dønnum.

**"Merkið varð havt á lofti, tá tað ráddi um at vinna tjóðini
rættindi og sømdir. Lat okkum fara inn í eitt nýtt skeið,
har vit savnast um skyldurnar. Skyldurnar móttvegis
hvørjum øðrum. Skyldurnar móttvegis øðrum tjóðum. Og
skyldurnar móttvegis komandi ættarliðum"**

Vit hava sjálvandi eisini
møguleika at flagga út
sjálvi. Ikki bert fyri at fáa
sjálvsvirðingina aftur, men
kanska einamest av virðing
fyri dønnum.

Tey, ið hava kent størsta
sviðan av øllum hesum, eru
tey, sum i dag standa uttan
arbeiði ella noyddust í út-
legd. Hetta er i mangar mæt-
ar sama søgan. Við teimum
rættindum, vit hava undir
flagginum, er ein og hvør
sær sjálvum næstur. Skyld-
urnar tosa vit minni um —
tær kunnu danir taka sær
av. Sjúklingar og arbeiðs-
leys — lat danir gjalda hesa
rokning. Og hvi geva okk-
ara ungdomi útbúgving í
Føroyum, tá tey kunnu fáa

hana fyri einki í útlondum.
Minni skattur at gjalda hjá
teimum, ið eftir verða.

Hevur tað verið galið hig-
artil, so er fryktandi fyri, at
nú alt skal vera marknaður,
so verður bara verri. Aftur-
at teimum røddum, ið mæla
til, at lata danir gjalda har,
teir fáast til tað, hoyrast al-
samt fleiri røddir, ið mæla
til at flyta arbeiði, ið kann
gerast biligari aðrastaðni,
hagar. Tað syndarliga í hes-
um hugsunarhátti, er, at tað
fínt neyvan tað virksema í
Føroyum, ið ikki kann ger-
ast biligari aðrastaðni. Ivist
mangan i, um tey ið bera
slikt upp á mál, hava hugsað
tann tankan. Fær hesin
hugsunarháttur friar teym-

ar, verður tað fáméntur
skari til flaggdagshald í
framtidini. Og tað man vera
rættuliga ivasamt, um tey
mongu, ið á henda hátt
verða flaggað út, taka nøk-
ur føroysk flogg við sær.

Mangt eitt verkið stendur
í hesum døgum fyri falli, og
tað kann tí tykjast torført at
savnast undir Merkinum.
Hvat, ið fer fyri bakka, og
hvat kemur í staðin, veldst í
stóran mun um okkum
sjálvi.

Merkið varð havt á lofti,
tá tað ráddi um at vinna
tjóðini rættindi og sømdir.
Merkið hevur síðani verið
heiðrað, har vit hava fegnast
um hesi rættindi. Hetta
ery tvey søguskeið, vit hava
lagt aftur um bak. Lat okk-
um fara inn í eitt nýtt skeið,
har vit savnast um skyldur-
nar. Skyldurnar móttvegis
hvørjum øðrum. Skyldur-
nar móttvegis øðrum tjóð-
um. Og skyldurnar móttvegis
komandi ættarlið.

**"Í dag stendur tað dønnum greitt, at tað vit skilja við rikis-
felagsskap er at hava hondina niðri í lummanum á
donskum skattgjaldarum. Og einki annað. Bara rættindi,
ongar skyldur."**